

MAGAZIN

MŰHELY

XXIV. ÉVFOLYAM | 1. SZÁM

A BUDAPESTI MŰSZAKI ÉS GAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

— 2026. MÁRCIUS 2. —

Több kanapét az egyetemre!

A lehetőségek száma... kérdéses

Borka Márton publicisztikája

Nálunk, egyetemistáknál nem az utolsó vizsgánk végeztével következik be a számvetés az eljövendő életünkkel. Mi az élet problémáival akkor szembesítjük magunkat, amikor a tárgy-felvétel előtti napokban átnézzük a lehetséges órarendi lehetőségeket, a kötelező tárgyak követelményeit, számolgatjuk, hogy meddig kell ébren maradni hétvégén, hogy bepótoljuk a hétköznapi kimaradtakat, és végezetül ráeszmélünk, hogy ez sem lesz egyszerűbb félév, mint az előző.

Akarva-akaratlanul föltesszük magunknak a kérdést, hogy kell-e ez nekünk, akarunk-e mérnökök lenni ebben a már-már félelmetesen dinamikus világban. A technológiafejlődés egy gyorsvonal, ami nem akar megállni. Menet közben kell rá föligrani, és sajnos van, aki elvétí a lépést. Mindannyiunk életében eljön az ugrás pillanata, és az addig szerzett tudásunk szükségessége fogja meghatározni, hogy utána melyik oldalról szolgoljuk majd az ibolyákat. Arról, hogy most az egyetemen tanultak maradéktalanul hasznosak lesznek-e, csak tippelhetünk, de az biztos, hogy a mesterséges intelligencia pulzáló sugárhajtóművének hangja nem fest túl szép jövőképet. Ahogy a mondás tartja: az egyetem a kiképzőtábor, a munkavállalás a háború. Csak nehogy az legyen, hogy amíg karddal megtanítanak harcolni, addig föltalálják a lőfegyvert. A történelem nagyon jól megmutatta, hogy minden nagy technológiai fejlődést tömérdek ember fölősléggé válása követi. Ez van. Ezellen sajnos nem tudunk védekezni. Csak annyit tehetünk, hogy minden lehetőséget megragadunk, hogy nélkülözhetlenné váljunk. Abban a szerencsés esetben, ha fölveltük a fonalat, sem pihenhetünk, hiszen könnyű elveszíteni, és ezáltal eltévedhetünk az egyre bonyolódó labirintusban, amiről azt sem tudjuk, hogy hová vezet. A szükséges továbbképzések száma arányosan nő a tudás mennyiségének változásával, így, ha nem akarjuk egész életünket a padokban tölteni, akkor komolyan kell specializálnunk magunkat. Ily' módon jön be a képbe a mérnöki társadalom legnagyobb fenyegetése, mégpedig, hogy addig szűkíti mindenki a szakterületét és növeli azon belül a tudását, hogy végezetül már mindent fognak tudni... a semmiről.

Természetesen az egyetem felelősségét az egész kérdéskörben nehéz megítélni, ugyanis a reakciója a változásokra mindig lassabb lesz, mint maguk a változások, így csak abban bízhatunk, hogy a kritikusan fontos problémákat megfelelően képesek kezelni, valamint, hogy a fölsőbb rendszerek nem dobálják meg a már így is csoszogva haladó lehetőségeket egy kis fölősléges bürokráciával. Tegyük föl újra a kérdést. Akarjuk mi ezt? Erre racionális választ adni lehetetlen, hiszen a jövőbe látás képességével nem rendelkezünk. Ellenkező esetben meg nem egyetemre járnánk, hanem a jachtunkon naphosszat koktélokat szürcsölgetnénk. Egy dolog viszont örök, hogy mind egy hajóban evezünk, azonos lehetőségek elé nézve. Szükségszerű, hogy valaki célt ér, és miért ne pont mi lennénk azok?

MÚHELY MAGAZIN

Felelős kiadó:
Budapesti Műszaki és
Gazdaságtudományi Egyetem

Felelős szerkesztő:
Lévai Imre
Török Csongor

Főszerkesztő:
Szabó Zsolt

Címlapfotó:
Barczikay Dániel

Hirdetésszervezés:
kristof.maria@muhasz.bme.hu

www.muhely.bme.hu
facebook.com/muhelybme

Nyomtatás:
Mediaworks
Hungary Zrt
NYOMDA SZEGED,
felelős vezető:
Marancsik Roland
nyomdavezető

Ingyenes.

HU ISSN 1589-6668

Reméljük a legjobbakat 04
2026 elejére hallgatói normatíva emelést ígért a miniszter még tavaly novemberben.

Dékán helyett főnök... 06
Egy frissdiplomás élményei a munka világában eltöltött első hónapokról.

Menő hely. Legerősebb. Stresszes. 12
Három golyó mesélt arról, hogy a BME Nyílt Napján hallottak mennyire passzoltak az első félévükhöz.

Megtaláltad az év legpörgősebb... 24
A CFC – Creative Fun Creation zenekar három tagjával beszélgettünk a zenéjükéről

Öt dolog amit utálok benne 27
Az egyetemmel kapcsolatban vannak olyan helyzetek, amelyeket szívből utálunk. Nem a ZH-ról lesz szó.

Reméljük a legjobbakat!

Árvai Lilla írása

A Kérdezd a Minisztert! fórumon, 2025. november 17-én kérhették számon a BME diákjai Dr. Hankó Balázst, a kultúráért és innovációért felelős minisztert a felsőoktatás jelenlegi finanszírozásával/állapotával kapcsolatban. Az egyik legégetőbb kérdés a hallgatói normatíva emelése, vagy inkább annak hiánya volt, amit a résztvevő hallgatók több körben is felhoztak a véleménycseré során. Vessünk egy pillantást arra, hogy mi is az a hallgatói normatíva, mekkora összeget takar ez jelenleg, és ami még ennél is fontosabb, mire elég ez az öt éve változatlan tétel.

Mi ez a normatíva? És miért lehet ez érdekes számomra? - gondolhatod, teljesen jogosan. Nos, a hallgatói nor-

matíva az az összeg, amit az egyetem kap az államtól hallgatónként arra, hogy a különböző szociális, tanulmányi, valamint ISZTK (Intézményi, szakmai, tudományos, közéleti) ösztöndíjakat finanszírozza belőle.

Beszélgjünk most a számokról! A kétezres évek első normatíva emelése 2008-ban volt, amikor az évi egy főre jutó összeget 60 100 Ft-ról 119 000 Ft-ra növelték – 16 év után először. Mivel az ösztöndíj havi összege nem lehet kevesebb a normatíva 5%-ánál, ez azt jelenti, hogy elméletben egy diák minimum 5950 Ft-ot kaphatott volna kézhez. Az egyetemek gyakorlata azonban inkább az, hogy kevesebb hallgatót támogatnak a minimálisnál magasabb összeggel. Jó közelítéssel azt mondható, hogy egy át-

lag tanulmányi ösztöndíj havi 15.000Ft-ot tett ki abban az időben. De mire volt ez az összeg elég? A 2008-as adatok alapján Budapesten nagyjából 50 ezer forint volt egy 40 m²-es garzonlakás bérleti díja, egy sajtbургert 200Ft-ért vesztegettek.

A következő változás bő egy évtizeddel később jött, amikor is 2019-ben 128 520 Ft-ra, majd 2020-ban 166 600 Ft-ra emelkedett a normatíva, ami nagyjából 40%-os növekedést jelentett a korábbihoz képest. Ezalatt a 10 év alatt azonban az infláció sem volt rest, 2008-hoz képest nagyjából 40%-kal növekedtek az árak, ezért ez az emelés értékében nem növelt a 2008-as normatíva összegén. Összehasonlításképp pedig 2020-ban egy budapesti 40 m²-es garzonlakás havi

bérlése nagyjából 124 000 Ft-ba került, egy sajtburger 330Ft-ot kostált.

2025-re a normatíva összege nem változott, a vásárlóértéke azonban igen: a 40 m²-es garzonlakásunk átlagos bérleti díja 225 200 Ft-ra emelkedett a legfrissebb adatok alapján. A sajtburger ára pedig már 780Ft a meki étlapján.

A magyar diákok költségvetésének nagyjából 30%-át teszi ki a lakhatás finanszírozása, és további 27%-ot az ételmisszer. Az Eurostudent 2021-24-es jelentése e tekintetben nagyjából az EU-s középmezőnybe tesz minket: míg 7%-kal kevesebbet költünk az átlagnál lakhatásra, 3%-kal többet adunk ki ételmisszerre. A tanulmány arra is kitér, hogy ezt valójában kik is finanszírozzák: átlagosan egy magyar hallgató megélhetési költségének 40%-át a szülei fizetik, további 46%-át a fiatal maga keresi meg, és csupán a 8%-a származik tanulmányi ösztöndíjból. Ez azt jelenti, hogy egy átlagos magyar hallgatónak a tanulmányai alatt nagy szüksége van a diákmunkával (ritkább esetben rendes munkaviszony létesítésével) megszerzett forintokra. A kétezres évek elején a nyári időszakra

tevődött a hallgatói munkavállalási kedv túlnyomó része, azonban már 2010-ben megfigyelhető volt, hogy a hallgatók a szemeszter alatt is egyre gyakrabban állnak be a pénzkeresők táborába. A motiváció egyrészt a függetlenség vágyából, másrészt az egyre növekvő anyagi terhek kompenzálásának szándékából fakadt. Ma már azt láthatjuk, hogy a hallgatók majd 100%-a dolgozik tanulmányai mellett.

A BME Tanulmányi és Vizsgaszabályzata szerint egy félévben 30 tanulmányi kredit elvégzése szükséges, egy kredit pedig 30 tanulmányi munkaórával egyenlő, így ha osztunk-szorunk egy teljes idejű nappali munkarendű hallgató tanulmányai alsó hangon heti 47 órát vesznek igénybe a szorgalmi- és a vizsgaidőszak 15+4 hete alatt. Ez egy főállású elfoglaltság. Ennek ellenére az Eurostudent 2022-es jelentése alapján a nappali tagozatos diákok csaknem fele dolgozik, és nagyjából negyede állandó jelleggel, az egész félévben. A jelentés azt is kimutatta, hogy a nappalis hallgatók nagyjából 56%-a kifejezetten a megélhetési költségei fedezése miatt dolgozik, és 31%-a nem engedhetné meg magának a továbbtanulást, ha nem dolgozna.

Az Eurostudent adatai alapján a magyar hallgatók medián megélhetési kiadása 2022-24-ben havonta 180 000 Ft volt, ez magába foglalja a lakhatást, ételmisszert és egyéb kiadásokat. (A következőkben tekintsünk el nagyvonalúan attól, hogy egy év alatt milyen lakhatási és ételmisszer drágulási folyamatok voltak tapasztalhatóak.) 2025-ben egy átlagosnál jobb tanulmányi eredményért körülbelül 30.000Ft-os összeget folyósítanak az egyetemek. Így a hallgatónak még mindig elő kell teremnie valahonnan 150.000Ft-ot. Hankó Balázs a fórumán azt nyilatkozta, szerinte az ösztöndíj egy kiegészítő támogatás, ami a hallgató munkabérével együtt hivatott fedezni a költségeket. Egy átlagos diákmunka 1500Ft-os órabérrel kecsegteti a hallgatót, azaz, ha saját maga kívánja előteremteni a megélhetéséhez szükséges teljes összeget, akkor a heti 60 óra tanulás mellett heti 25 órában kell munkát vállalnia.

Hankó Balázs megígérte, hogy 2026 elején megemelik a hallgatói normatíva összegét, méghozzá legalább 50%-al. Várjuk, és reméljük a legjobbakat.

Dékán helyett főnök, jegyzet helyett projekt

Krisztián, aki az előző félévben végezte el a BME-t ugyanazzal a bizonytalansággal a lelkében lépett a munka világába, mint sok hasonzorú pályakezdő. Pár hónapos tapasztalatai alapján azonban rájöhetünk, hogy ez a változás nem is olyan szörnyű, mint azt sokan gondolják, és inkább egy lépés az önmegvalósítás felé.

Mennyiben különböznek az egyetem előtti karrierterveid, a jelenlegi elképzeléseiddel?

Nagyon sokban. Amikor a mérnökre jöttem, nem tudtam, hogy mire számítsak, csupán azért választottam ezt a szakot mert szerettem a matekot. Ahogy alakultak a félévek, és teljesítettem a különböző tárgyakat, kezdtem megismerni hogyan működik a mérnöki szakma. Az alapképzés során felvett specializáció alatt döntöttem el, hogy ezt szeretem csinálni, és el is tudom képzelni, hogy ezen a területen dolgozzak.

Mit gondolsz – így pár hónap elteltével – a tananyag és a valódi mérnöki munkád átfedéséről?

Egyelőre nagyok apró az átfedés. A mérnöki munka nagy része abból áll, hogy a számítógép előtt készítenek el dokumentációkat, és nem az órákon tanult

képletekkel számolnak. Ha szerencsés vagy, a tanultak elméleti részét használhatod, de a papíron végzett számításokra nincs szükség. Hasznos lenne, ha a felvételi előtt álló középiskolásoknak azt mutatnák be, hogy egyes területeken mit fognak dolgozni, nem pedig azt, hogy mit fognak tanulni.

Mennyire érezted piacképesnek a tudásodat a záróvizsga pillanatában?

A záróvizsga nagyon hasznos, és rengeteget segít, mivel előtte szétszórtna tanuló az anyagot, házi feladatokra koncentrálsz, és a vizsga előtti felkészülés alatt pedig az eddigi tanultak letisztulnak az emberben, és úgy érzed, hogy összeáll a kép. Ennek ellenére, amikor a munkahelyemre kerültem, akkor volt bennem egy olyan érzés, mintha mindenki többet tudna nálam. Ez persze változott, a feladatomat jól el tudom végezni, és szépen lassan ragadnak rám dolgok, de tudásban közel nem vagyok ott, mint aki több mint tíz éve mérnökként dolgozik.

Végeztél-e az egyetemi évek alatt bármilyen munkát?

Alapképzés alatt csak a szakmai gyakorlatomat, a Planet Energy Kft.-nél, ahol vidéki középületek felújításával kap-

csolatban végeztem munkát. Néha kint voltam terepen megnézni az épületeket, és az alapján készítettünk fejlesztési javaslatokat. Mesterképzés alatt végig dolgoztam az ENSI-nél, ahol jelenleg is dolgozom.

Mikor kezdted aktívan az egyetemi évek utáni időszakon gondolkodni?

Gyakorlatilag végig gondolkodtam a jövőmön. Hallgatói éveim alatt próbáltam olyan dolgokat is elérni, amik nem az egyetemhez köthetők, például szerettem volna sportkommentátor, vagy túravezető lenni, és ezekkel aktívan foglalkoztam is. A mérnöki szakmával kapcsolatban nekem elég volt, hogy bejártam órákra, megcsináltam a házi feladatokat, és készültem a zh-kra. Nem szerettem volna szakkörökre, vagy konferenciákra járni, nekem elég volt, amit a BME nyújtott, és hogy emellett olyan dolgokkal foglalkozhattam, ami nem egyetemen tanulható.

Hogy találtál rá a jelenlegi munkádra?

Mennyire volt nehéz az álláskereső? A jelenlegi munkámmal igazán szerencsém volt. Miután megkaptam a BSc diplomámat, megnéztem az Épületgépész Alapítvány oldalán felsorolt cégeket, akik munkaerőt keresnek. Sok helyre beadtam a jelentkezésemet, ezek közül az egyik volt az ENSI Kft. Kaptam jó pár visszaigazolást, de a jelenlegi munkahelyemmel jutottam el odáig, hogy frissdiplomásént ajánljanak nekem pozíciót.

Milyen nehézségekre számíthatnak a egy frissen végzett hallgatók?

Amikor kijön valaki frissen az egyetemről, vannak elvárásai munkakör és bért illetően, viszont nagyon sokszor ezek nem egyeznek a munkáltatók által, pályakezdőknek felajánlott pozíciókkal és juttatásokkal. Ebben a kettőben kell megtalálni a közös hangot. Olyan munkakört találni, ami méltó az egyetemen szerzett tudáshoz, és megfelelően lehet vele keresni.

Mennyire érzed azt, hogy a BME-s diploma előnyt jelentett számodra a többi jelentkezővel szemben?

Nem tudnék igazi választ adni, mert

nem ismerem a többi jelentkezőt. Ennek ellenére azt gondolom, hogy előnyt jelent, mert mindenkitől az hallom, hogy „BME-s vagy? Az nagyon jó!”. Ezt az egyetemet azért mindenki ismeri, úgy gondolják, hogy innen jönnek a legjobb emberek, de azt, hogy előnyt jelentett-e, azt sajnos nem tudom.

Mi volt a legnagyobb „sokk”, amikor a diák éveidből a munka világába léptél?

Az, hogy munkába nem mehetsz be felkészületlenül. Egyetemen simán bemegy az ember pár óra alvással, akár egy buli utáni reggelen. Megteheded, hogy nem teljes mértékben figyelsz. Ha a munkahelyre mész be, ott teljesíteni kell, és késni sem illik. Amitől szerintem még elsokik egyetemen az ember, az a mindennapos koránkelés, és az, hogy ez egy hétfőtől péntekig tartó elfoglaltság, hasonlóan, mint a középiskola. Ez egy olyan kööttség, ami köré kell szervezned az életedet, és megfontoltan kell beosztanod a szabadságaidat.

Tervezed, hogy a jövőben továbbtanulsz, vagy elég volt a hallgatói életből?

Új egyetemi képzést nem fogok elkezdni, de felnőttképzést vagy szakmai továbbképzést lehet, attól függ az élet hogyan hozza.

Mit tanácsolnál azoknak a hallgatóknak, akik most készülnek szakdolgozatuk kiválasztására?

Szakdolgozat témának olyat válasszanak, ami bármilyen szinten releváns a tanult szakmájukhoz.

Szerinted mi a legfontosabb készség egy frissdiplomás számára, ha érvényesíteni akar?

Legyen rugalmas, szorgalmas, megbízható és terhelhető. Ez a négy dolog nagyon fontos. Kell, hogy lássák a munkavállalón, hogy akar dolgozni, és ha rábíznak egy feladatot, azt akár foggal-körömmel is megcsinálja. Ha nem megy valami, a cégen belül az emberek-től is kérhet segítséget az ember, vagy ott van az internet és az AI. Az ritkább, hogy az ember előveszi az órai diasorokat, és abból keresgél, de azt is el tudom képzelni, hogy szakmai kérdés esetén ezekhez nyúl az ember.

Tóth Krisztián az alap- és a mesterképzést is a BME Gépészmérnöki Karán végezte, energetikai mérnök szakon. A BSc alatt az épületenergetika specializációt, míg MSc alatt a megújuló energiák specializációt választotta. Előző félév végén, 2026. januárjában tett sikeres záróvizsgát, és azóta a hallgatói életből a munka világába lépett. Jelenleg vállalkozási előkészítőként dolgozik az ENSI Kft.-nél, ami egy épületgépészeti kivitelező cég.

Egy élet a fejlődés nyomában

Nem minden nap van lehetőségünk élő legendákkal találkozni. Dr. Obádovics J. Gyula előadása azon ritka alkalmak egyike volt, melyek során betekintést nyerhetünk egy olyan ember belső világába, aki közel egy évszázada a tudomány szolgálatában áll.

Chen-Búzás Csongor írása

Talán nem meglepő, de egy ilyen páratlan személynek életútja is hasonlóan kivételes. Egészen gyermekkorától kezdve olyan élményekben volt része, melyek akár egy kalandregény lapjain is megállnák a helyüket. Melyik modern egyetemista mondhatja el magáról, hogy miután nem nyert diákszállói elhelyezést, néhány barátjával keresett egy üres épületet és saját kollégiumot alapított? A múlt század hallgatóinak pénzügyi és bürokráciai buktatói teljesen új perspektívába helyezték számomra a mai diákok problémáit, melyek miatt mi napi szinten bosszankodunk. Természetesen a kettő összehasonlítása butaság, elvégre két teljesen különböző világról van szó: a rendszer bizonyos tekintetben rugalmasabb, bizonyos tekintetben pedig ezerszer kiszámíthatatlanabb volt. Mindezek ellenére érdemes legalább egy röpképillantást vetnünk azon emberek történetére, akiknek nyomdokaiban járunk és idővel talán felismerjük, hogy minél

többet változik valami, annál inkább ugyanaz marad. Kavarodás a tárgyfelvétellel, egy reménytelen vizsga, vagy a félhatos vonat elérése érdekében ellógott katalógusos gyakorlat: mindezek sokkal régebb óta szerves részei a hallgatói életnek, mint azt a legtöbben gondoljuk. A fekete-fehér fotókon pózoló alakok valaha ugyanolyan diákok voltak, mint mi. Feladatuk szintén ugyanaz volt, mint nekünk: a lehető legtöbbet kihozni magukból, az előadás során pedig egyértelművé vált számomra, hogy ez akár rettentő nehéz körülmények között is lehetséges, mindaddig, amíg van elég akaraterőnk és kitartásunk. Az elhangzott történetek remekül demonstrálják milyen eredményeket érhetünk el, ha hajlandóak vagyunk életünket a tanulásnak és fejlődésnek szentelni. Bármilyen kilátástalannak tűnhet helyzetünk, korlátainkat csak a céljaink elérése felé fektetett munka szabja meg. Ezt semmi nem bizonyítja jobban, mint Obádovics József Gyula és mindaz, amit elért.

Kritikus gondolkozás

Müller Hanna publicisztikája

A kritikus gondolatokat megfogalmazó vélemény írása egy olyan folyamat, amely során valaki tudatosan elemzi és értékeli az őt körülvevő világot, szituációkat. Ha az ember kinyit egy újságot, vagy rákattint egy online hírportálra, akkor elvárja, hogy olyan cikkeket olvasson, amik kritikákat, logikusan felépített gondolatmeneteket tartalmaz az aktuális helyzetekről.

Manapság mindenkinek van véleménye, szinte mindenről, a komment szekciók pedig tökéletes platformot biztosítanak ezeknek a megnyilvánulásoknak. Azonban a szubjektív, általában a személyt személyes okokból támadó álláspontok nem nevezhetők kritikának. A valós kritika objektív, észérvekből álló gondolatmenet, ami mögött könnyen ellenőrizhető tények állnak. A szerző

szándéka a kritika megírásával nem fakadhat rosszindulatból. A kritikus szemlélet és megnyilvánulás kultúrájának része az is, hogy a kritikát kapó fél értő fogadtatásban részesítse azt. Sajnos manapság sok ember nem jut el odáig egy negatív kritika olvasásakor, hogy elgondolkozzon annak tényszerűségén, érvrendszerén, hanem támadásként megélve zsigerből felháborodik és elutasítja a kritika minden részét. És ezzel gyakorta találkozva le is szokunk arról, hogy meg merjünk fogalmazni egy ellenvéleményt, főleg ha a kritikánk egy olyan emberhez szólna, aki korban, pozícióban felettünk áll. Itt az egyetemen is ritka az olyan hallgató, aki ki mer fejteni egy minősítő véleményt oktatójával szemben úgy, hogy

arcát, nevét vállalja hozzá. A kritikát megfogalmazó, névvel vállalt írásokra szüksége van a társadalomnak. Szükségünk van arra, hogy archoz tudjunk kötni véleményeket. És nem csupán azért, mert az ember ezeken az írásokon keresztül megélheti az általa félelemből kimondatlan gondolatokat, hanem azért is, mert a névvel vállalt szavak erő és hitelességet sugároznak. Pontosan ezért nem teheti meg egy újságíró, hogy névtelenségbe burkolódzva írja meg véleményét. A kritikát megfogalmazó véleménycikk feladata, hogy az olvasókat elgondolkottassa, és rászoktassa őket arra, hogy az igazság nem mindig a legelső és legharsányabb híradásban rejlik.

A hipster Bolygó Kapitány szerint a vállalkozások...

Vendégelőadói előadással indult az Innovatív vállalkozások indítása kurzus (GTK) - egy tárgy, amit érdemes a látószögünkbe helyezni.

Amint beléptem az előadóba láttam, hogy annak a maximum kapacitását messze túllépte a hallgatóság. Mivel nem a GTK hallgatója vagyok, így számomra ennek a karnak a (számunkra kötelező néhány kredites) tárgyai nem voltak különösebben kedvesek. Minimális szemléltetést az, amit útravalóul adtak, cserébe alaposan felmérték a magolási képességeinket. Azonban itt más a helyzet. Lehet, hogy azért, mert ez egy szabadon választható tárgy, és mert mindenki azt hiszi, hogy ő lesz a következő fast-lane, S&P500 és startup milliomos. De az is lehet, hogy azért is más, mert egy hipster fiatal férfi áll a katedrán szürke mellényben és konyba fogott hajjal.

Csendben, kíváncsian követte a hallgatóság Ferenczi Attila vendégelőadó szavait, aki a Recobin Kft-től érkezett. Láttad már a barna kartonpapírból készült kék, sárga és fekete tetejű hulladékgyűjtőket a kampusz épületeiben? Na, az a Recobin. A cég alapítója a vállalkozásukhoz köthető környezetvédelem témájában mutatta be, – például szemléltetve – az innovatív vállalkozások, alias startupok alapításához szükséges ötletgenerálást, koncepciókészítést és felderítő piackutatást. Megosztotta velünk, hogy szubjektív véleménye szerint a túlzott szeméttérelés legfőbb felelőse nem a háztartások, az oktatási intézmények, a hulladékgazdálkodással foglalkozó cégek vagy a jogalkotás, hanem a gazdasági szereplők, mert a beszerzések kiírásakor nagyobb hangsúlyt is fektethetnének a fenntarthatóságra. Sok-sok olyan esetet mutatott be, ahol jó vagy éppen rossz döntést hoztak, valamint

arra is fény derült, hogy gyermekkoruk kedvenc animációs filmsorozata a Bolygó Kapitány. A tárgykövetelmények rendkívül hálásak. Ferenczi után a tárgy oktatója vette át a szót a svájci sapkájában, és három lehetőséget kínált a kreditek teljesítésére. Az egyik, hogy a félév végén egy zárthelyit ír a delikvens, amely teljesíthető egy „csöppnyi ésszel” és az előadásokon történő aktív részvétellel, és aminek az eredménye adja a végső jegyet. A második, hogy egy féléves projektfeladatot prezentál az illető, ahol egy pitch video- vagy hanganyagát készíti el egy kitalált vállalkozás különböző vállalkozásvalidáló dokumentumai mellett. Az utolsó pedig, hogy felveszi a hallgató a Startup menedzsment gyakorlati kurzusát, (ami az előadás után közvetlenül következik) és részt vesz minden órai feladatban, ezáltal megajánlott ötéssel zárhatja mindkét tárgyat.

Összegezve a tárgyat, egyetlen előadás és a legfontosabb és objektívebb szempontok, mérőszámok alapján: a hallgatóság figyelme egy pillanatra sem lankadt, a figyelemfelkeltő és -fenntartó volt a prezentáció, ezért ez egy maximális hatpontot ér egy hatos skálán; a vendégelőadónk legviccesebb, kontextusból kiragadott mondata: „volt valaki elég hülye ahhoz, hogy megpróbált meggyújtani egy dinnyét?”; és a megjelenésében legérdekesebb résztvevő Ferenczi Attila volt a maga manbunjával. Melegen ajánlom a tantárgyat azoknak, akik mernének vállalkozni, és ennek a megfelelő módszertanait keresik, de természetesen azoknak is, akik az ingyen kreditért jöttek, de olykor nyitottak értékes, a szakmai törzsanyagon kívüli ismeretekre is.

Meglátogatjuk az általatok javasolt előadásokat, és megírjuk véleményeinket az óráról.

Hova üljön be legközelebb a Műhely újságírója? Írjatok javaslatokat a bmepresszo Instagram oldalunkra!

Megkérdeztük

A tavaszi félév kezdetekor megkérdeztük a hallgatókat, miért voltak hálásak az elmúlt hónapban.

Összeállította: Győri Viktória Fotó: Barczikay Dániel

Petrő Péter, GPK
A versenycsapatához eléggé szorosan kapcsolódik, hogy miért vagyok hálás, mert az elmúlt hónapban jópár tesztre el tudtam jutni, ahol láthattam, ahogy

az egész autó működik. Nagy örömmel töltött el, hogy a hosszú tervezési órák, a különböző szimulációk, valamint számítások, amiket végeztünk, a gyakorlatban is működnek. Én lassan egy éve vagyok csapattag, sokáig tartott a betanulós folyamat, de ahogy beleszoksz, és egyre több időt töltesz vele, sokkal élvezetesebb. Szóval neked is sokat kell belerakni, hogy sokat kapjál vissza.

Soós Liliána, GTK
Igazából ezért szerintem mindig hálás vagyok, de azt tudnám mondani, hogy a barátaimért, mert mindig mellettem állnak. Még egy hónapja sem ért

végét nagyjából a vizsgaidőszak és ők átgitettek rajta meg támogattak végig, mint mindig, ha szükségem van rájuk.

Zombori Ferenc, VIK
Én azért voltam nagyon hálás, hogy elfogadták a jelentkezésemet az Erasmus-ösztöndíjra. Az még nem derült ki, hogy melyik országba tudok menni, mert még

csak most voltam egyeztetni, ma éjfél fog kiderülni pontosan. Németországba

vagy Ausztria megyek valószínűleg, de egyébként eredetileg Japánban szerettem volna tanulni, csak az kicsit elhamarkodott döntés lett volna.

Ruff Csaba, VIK
Nagybácsi lettem, unokaöcsém született. Ez pedig egy új gondolkodásmód felé nyitotta fel a szememet. Eddig nagyon a saját problémáimmal voltam

elfoglalva, most pedig láttam, hogy ennél azért többről szól a világ. És ezért hálás vagyok, hogy ebben fejlődhettem.

Tóth Eszter, GTK

Azért vagyok hálás, hogy be fogom tudni fejezni a tanulmányaimat ebben a félévben. Kavalkád volt mostanában az élet, de szerencsére sikerült a vizsgaidőszak, úgyhogy emiatt nagyon boldog vagyok.

Préda Róbert, GPK

Nagyon hálás vagyok a csapat belefektetett munkájáért az előző hónapban, hiszen megtörténtek a regisztrációs kvizek, és minden olyan versenyre bejutottunk, amit terveztünk. Sikerült bejutni négy ország versenyére is: Ausztria, Horvátország, Csehország, Magyarország.

Menő hely. Legerősebb. Stresszes.

Tritonov
Johanna interjúja

Három szó, három golya, egy első fél-év a BME-n. Juli, Mandula és Renátó így élték meg a nyílt nap ígéretei és a vizsgaidőszak valósága között között eltelt, hónapokat. Makettek fölött elsírt esték, küzdelmes ZH-k és közösségi élmények rajzolták ki, mit jelent igazán elsőévesnek lenni. De vajon tényleg azt kapják, amit az egyetem a „közösség” szóval ígér?

Ha a BME-ről alkotott legelső képüket – legyen az a Nyílt Nap benyomása vagy az egyetem híre – és a mostani vizsgaidőszakos élményeiteket kellene egy-egy szóval leírnotok, mik lennének azok?

Renátó: Nekem az első benyomásom az volt, hogy ez egy „menő hely”, a vizsgaidőszakot pedig leginkább az „intenzív” szóval tudnám leírni.

Juli: A kezdeti kép a „legerősebb” volt, a vizsgaidőszakra viszont azt mondanám: „egyszerűbb?”

Mandula: Az első szó, ami eszembe jut, a „közösség”, a mostani időszakra pedig a „stresszes” a legtalálóbbs.

Milyen hullámvölgyet, vagy csúcspontot tudnátok kiemelni a BME-n töltött első félévből?

Renátó: Pozitív csúcspontot nehéz lenne egyet kiemelni, de a közösségi események, a közös tanulások és a tankör-sörözések egyértelműen ide tartoznak. A mélypontot a BSZ1 (Bevezetés a számításelméletbe 1) zárthelyik és a vizsga jelentették, főleg az eredmények megérkezése. Ezen végül rengeteg tanulással tudtam túllendülni.

Juli: Számomra a csúcspont az volt, amikor végre megtaláltam a baráti társaságomat, ahol igazán önmagam lehettem és nem kellett megjártszanom magam. A mélypontom egy vasárnap este jött el amikor elkezdtem a makettet amit már két hete kellett volna csinálnom és realizáltam, hogy ez nem megy olyan gyorsan, mint gondoltam. A rámtörő sírásroham lecsillapodása után anyukám és a nővérem segítettek megmenteni a helyzetet.

Mandula: A félév fénypontja nekem is a tankör-közösség kialakulása volt; nagyon hamar, már egy hónap után együtt tanultunk, és a seniorok is sokat segítettek. A mélypontot a kollégiumi beköltözés jelentette. Nagyon nehéz volt megszokni, hogy az otthoni saját szobám után most három szobatárssal kell osztoznom a privát szférámon, ez hatalmas változás. Még

tanulom, hogyan alkalmazkodjak ehhez az új helyzethez.

A Nyílt Napokon és az interneten a BME marketingjének kulcsszava a „közösség”. Milyen élmény volt ennek a részévé válni, tükrözi a valóság a reklámot?

Mandula: Szerintem a valóság abszolút tükrözi a marketinget. Nagyon befogadó a közeg, a seniorok pedig aktívan tesznek azért, hogy senki ne maradjon ki. Nekem a gólyatáborban a szobaseniorunk, Beni segített a legtöbbet, ő volt a fix pont, akihez bármikor bármivel fordulhattam.

Juli: Ez a senior-rendszer tényleg jól működik, velem is nagyon jófejek voltak, mindig hívtak, hogy menjek bulizni, de én általában nemet mondtam, mert nem éreztem szükségét. De láttam, hogy akinek igénye volt a társaságra, az azonnal megkapta a támogatást.

Renátó: Igen! Csak ismételni tudom az előttem szólókat. A felsőbb éves kollégák,

főleg a seniorok és az évfolyamtársak is hihetetlenül segítőkészek. Ez nem csupán egy jól hangzó marketingfogás az egyetem részéről, a BME-n tényleg létezik az az összetartás, amiért érdemes idejönni és belevágni. Ehhez szorosan kapcsolódik, hogy tengernyi közösségi szervezésű program van. Itt az ember akkor sem fog unatkozni, ha már mindent megtanult, mert mindig van mit csinálni, mindig van valami esemény.

Melyik volt a kedvenc BME-s eseményetek a félév során?

Renátó: A Schönherz Qpa! Szerintem ez a mindenkori emberi történelem legjobb eseménye.

Mandula: Egyetértetek, a Qpa nagyszerű, mert rengeteg különböző feladatban próbálhatod ki magad a tanulás mellett. Viszont vigyázni kell, nehogy „elQpázza” az ember a félévét, mert ha csak a feladatokra fókuszálsz, olyan lemaradást halmozhatsz fel, amit később nehéz behozni.

Folytatás a következő oldalon

Juli: Nekem a gólyabál volt a kedvencem, a legemlékezetesebb pillanat az volt, amikor ivóvizet keresve beszöktünk egy lezárt folyosóra. A K épületben ugyanis nem minden mosdóban iható a víz, mi viszont kellőképp szomjasak voltunk. Végül a biztonságiak elől kellett futva menekülnünk a folyosókon keresztül, magassarkúban és a hosszú báli ruháinkban de szerencsére még így is gyorsabbak voltunk náluk.

Ha a BME egy termék lenne, amit vissza lehetne vinni a boltba a félév végén, megtartanátok, vagy visszakérnétek az érte kiadott pénzt?

Renátó: Nem szeretném, hogy ez ilyen nagyon reklámszagú legyen, de én abszolút nem vinném vissza. Sőt, ha lenne rá lehetőségem, még egyszer befizetnék rá! Nekem jóval jobb volt ez a féléves élmény, mint amire számítottam. Az nyilván várható volt, hogy az iskola hírnevéhez hűen az oktatás és az oktatók minőségek lesznek, és azok is voltak, de emellett a közösség messze felülmúlta az elvárásaimat.

Mandula: Én sem vinném vissza! Nekem is nagyon jó élmény volt a félév, és amit tanultunk, azt is nagyon élveztem, érdekes volt, szóval teljesen meg vagyok elégedve a "ternékkel".

Juli: Én is elégedett vagyok, nem vinném vissza. De a jó tanárookra reflektálva, nekem azért volt egy-két olyan tanárom akire hiába próbáltam figyelni, egyszerűen nem „érték össze a szavak”. Szóval azért nekem akadt pár szenvedésem velük.

Végezetül, mit fogtok máshogyan csinálni a tavaszi félévben?

Juli: Én az első félévben rögtön az elején lemaradtam, mert azt hittem, hogy ez tök laza, és inkább bulizzunk, meg ilyenek. Aztán kiderült, hogy nem jó lemaradni, szóval a következő félévben szerintem már hetente fogok készülni a ZH-kra.

Mandula: Nekem inkább az a célom, hogy megtartsam ugyanezt a tanulási stílust. Nagyon bejött, hogy másokkal tanulok és nem egyedül, ezt szeretném megtartani, és azt is, hogy mindig időben elkezdünk készülni a ZH-kra.

Renátó: Igen, ez a végére egy pro tipp: ne ZH előtt 12 órával kezdjétek tanulni! Akkor már érdemes elkezdni pihenni, de legalább 4 órával a kezdés előtt már ne tanuljatok. Én egyébként egy párral több szabadon választható tárgyat vettem fel, mert... miért ne? Úgyhogy a második félévemet 39 felvett kredittel fogom megkezdeni.

Nem vagy

akaratgyenge

Szabó Rita írása

Ez:

- rendszerhiány
- döntési fáradás
- túl nagy elvárások magaddal szemben

Magyarán: túl nagyot akarsz egyszerre, túl kevés kapaszkodóval.

Az alapszabály, ami mindent megváltoztatott:

Nem életmódot változtatunk. Mikroszkásokat építünk.

Nem „jobban”. Nem „tökéletesebben”. Hanem kicsiben – de minden nap.

A legtöbb önfejlesztési kudarc ott bukik el, hogy identitást akarunk váltani:

- „mostantól sportos leszek”
- „mostantól fegyelmezett vagyok”
- „mostantól fókuszáltan dolgozom”

Ez túl nagy ugrás.

A rendszer viszont nem kér motivációt. A rendszer megtart akkor is, amikor nincs kedved.

Mi történt, amikor kicsiben kezdtem?

Amikor nem azt kérdeztem magamtól, hogy „hogyan legyek sikeresebb?” hanem azt, hogy „mi az a legkisebb lépés, amit akkor is megcsinálok, ha nincs energiám?” – akkor elkezdtek működni a dolgok.

Nem látványosan. Nem egyik napról a másikra. Hanem stabilan.

És ez az egyetlen módja a valódi változásnak.

Példa:

Nem azt tűztem ki, hogy „mostantól heti 5× edzés”.

Hanem ezt: felveszem az edzőcipőt, és kimegyek az ajtón. Ennyi volt a szabály. Ha ott megálltam? Az is rendben volt. Ha csak 5 percet sétáltam? Az is siker. Ha végül lett belőle edzés? Bónusz.

Ugyanez tanuláskor: nem „3 órát tanulok”, hanem megnyitok egy jegyzetet, és elolvasok 3 sort.

Ez a legkisebb lépés nem fáraszt. Nem igényel motivációt. És nem vált ki ellenállást.

Viszont elindítja a rendszert.

Zárógondolat

Ha most ott tartasz, hogy:

- sok mindenben szeretnél változtatni
- sok mindent el is kezdesz
- de kevés dologban maradsz benne akkor ne magadat javítsd meg.

A rendszeredet javítsd meg. A többi jön utána.

Sokáig azt hittem, velem van a baj.

Nem sportoltam rendszeresen. Nem tanultam következetesen. Újra és újra nekifutottam dolgoknak, majd megálltam.

Ismerős?

Amikor végre őszintén leírtam magamnak, miben szeretnék változni, rájöttem valamire: nem az akaratérő hiánya a probléma. Akaratérőből van bőven!

A probléma az, hogy TÚL SOK fronton próbálok egyszerre változtatni – RENDSZER NÉLKÜL.

Ez nem egyedi. Ez klasszikus. És ami a legjobb: javítható.

Mi a valódi probléma?

Nem az, amit felsorolunk magunkról a kis listánkon.

A valódi minta így néz ki: tervezel → lelkesedsz → elindulsz → nincs rendszer → elfáradsz → leállsz → büntüdat → újratervezel

Ha ebben magadra ismersz, fontosat mondok:

- ez nem motivációhiány
- ez nem lustaság

Több kanapét az egyetemre!

Kocsis Kamilla írása

Szia, téged ma mi idegesített fel?
- léptem mosolygva a szemüveges lányhoz. Én a mikrofont, a szaktársam a kamerát nyomta az arcába, kénytelen volt megállni.

- A személyes tér hiánya - motyogta fintorogva, majd egyet hátrébb lépett. - Nincs hová leülni az épületben. Minden tele van. Kénytelen voltam kijönni, de itt megfagyok.

A következő „önkéntes” már konkrétabb volt.

- Két előadás között csak le akartam ülni valahová a barátaimmal. Nem tudok hazamenni. A könyvtárban csendben kell lenni, a büfében nem halljuk egymást,

kint hideg van, bent sötét, a kihelyezett asztaloknál pedig tömegnyomor van. Ahogy jártuk a kampuszt, egyre világosabb lett a minta. Konnektorokat és működőképes wifit, egyesek kanapékat hiányoltak. “Már egy csomó pénzt elköltöttem kávézókban, csak hogy legyen hol töltnöm” - nyilatkozta valaki.

A diákok nem a zh-kat, a vizsgákat vagy a tanárokat emlegették. A legtöbben egyszerűen használható tereket hiányoltak: kényelmes ülőhelyeket, rugalmasan használható közösségi zónákat, konnektorokat, stabil internetet, több fényt és zöldet.

A nap végén összevágtam és exportáltam a videót, de addigra olyan feszült lettem, hogy gondolkodás nélkül nyitottam meg az email fiókomat. Kiírtam magamból a tapasztalatokat, idéztem a hallgatókat, megkerestem azoknak az email címét, akiknek valódi ráhatásuk lehet a témára, de az üzenetet a vázlatok mappában hagytam. Vagyis azt hittem.

Másnap délelőtt ugyanis meglepetten tapasztaltam, hogy több válasz is érkezett a véletlenül elküldött emailre. A válaszok között ott volt a BME rektorának, Charaf Hassannak a levele is. Az intézményvezető válaszában több ponton szó szerint visszacsengtek azok a mondatok, amelyeket a kampuszon mi is hallottunk.

“Intézményi szinten érzékeljük a közösségi terek iránti növekvő igényt” – írta válaszában. Hozzátette: „Az elmúlt időszakban több fórumon is hasonló jelzések érkeztek, amelyek

megegyeznek számunkra, hogy a tanulási és közösségi funkciók tudatos fejlesztése kiemelt jelentőségű a BME jövője szempontjából.”

A rektor szerint a probléma nem ismeretlen az egyetem számára. „Jelenleg is zajlanak infrastrukturális fejlesztések és termégújítási folyamatok, amelyek célja a hallgatói életminőség és az egyetemi környezet minőségének javítása” – fogalmazott. Kiemelte, hogy ezek részeként vizsgálják a “közösségi terek bővítésének és korszerűsítésének lehetőségeit is – beleértve a komfortosabb bútorozást, a digitális infrastruktúra fejlesztését, valamint a mindennapi használatot segítő szolgáltatások erősítését.”

A levél egyik hangsúlyos része túlmutatott a fizikai terek átalakításán és kiemelte a BME általános megújulását. “Az új működési modellben a hallgatók számára nyújtott szolgáltatások minőségi fejlesztése is kiemelt cél. Az állami fenntartás keretei között számos fejlesztés nehezen, lassan vagy korlátozott mozgástérrel valósulhatott meg.” Az új modellről úgy fogalmazott: „Nagyobb rugalmasságot, gyorsabb döntéshozatalt és hatékonyabb forrásfelhasználást tesz lehetővé, ami erősíti az egyetem szolgáltatói szemléletét és versenyképességét.” Ugyanakkor nem ígért korlátlan lehetőségeket. „Természetesen az ilyen jellegű fejlesztéseket továbbra is befolyásolják építészeti, műszaki és pénzügyi keretek” – tette hozzá. - „Elkötelezték vagyunk amellett, hogy a hallgatói igények minél hangsúlyosabban jelenjenek meg a stratégiai döntésekben.”

Lelkesen zártam be az emailt, és rögtön átnéztem a többit is - többek között az EHK képviseletében Török Csongortól is érkezett egy levél. Az ő válasza is biztató volt: levelében megírta, hogy az EHK minden kezdeményezést támogat, amely az egyetemi közösségi terek bővítését célozza, és hozzátette, hogy nagyon egyetértene az fejlesztési ötletekkel.

Folytatás a következő oldalon

Másnap szokatlan optimizmussal indultam el az egyetemre. Nem a magamból kávéval kierőszakolt lendülettel, hanem kíváncsi figyelmességgel méregettem a BME ébredező kampuszát. A masszív K épület mögötti sétányon indultam el, amikor megakadt a szemem egy régi, korábban használhatatlan padegyüttesen. Valaki innovatívan három frissropogós és erős deszkát rögzített rá, ezzel gyakorlatilag új esélyt nyújtva a használhatóságának. Az egyszer már lenézett bútordarab hirtelen ismét funkciót kapott: sőt, több ülőhelyet is nyertünk vele. Elképzeltem, hogy ha ebből még tíz-húsz darabot elszórnánk ezen aprócska területen, akkor mennyivel több diákarcot lehetne itt találni délutánonként. Hosszú, akárki által összebarkácsolható asztalokat pakolhatnánk melléjük, így az is otthonra találna, aki matekleckét szeret írni, meg az is, aki (szigorúan és csakis) limonádét iszogatna a cimboraival.

A Sóhajoknál belöktem az ajtót, a K földszintjén végigsétáltam a kihült radiátorok és gigantikus ajtók között húzódo rideg folyosón. Elkeserítettem, hogy csak a szelektív kukák a színesek, eljátszottam a gondolatot, hogy pár olcsó fotel mennyivel több kényelemmel töltené meg a most ablakpárkányba pakoló, szorongó diákok életét. Sietve vettem az irányt felfelé - először az 1. emeletre értem, két lihegés között megsajnáltam a konnektorra és gyors wifire vadászó, egymás helyeiért versengő társaimat, majd újabb nagy levegővel felszaladtam a 2.-ra egy meleg teáért. Kikerültem a másfél kilométeres mikros sort, majd beálltam a fél kilométeres büfésbe, ahol volt időm filozofálni azon, hogy ennyi embernek miért

nem lehet nagyobb közösségi teret csinálni. A tér fizikai valójában persze korlátozott... Matekból sosem voltam elég jó, de azt hiszem, hogy öttenél több működő mikró és a folyosókon kétszer ennyi miniasztal jelentős mértékben (körülbelül 41,645%-kal) csökkentené a büféhelyiség zsúfoltságát. Kezemben a teával indultam tovább - a sorban állás miatt annyit csúsztam, hogy már sietnem kellett, hogy odaérjek a Q épületben tartott előadásra.

A D mellett csak elhaladtam, nem tértem be - túlságosan is jól ismer-tem már a MOL-tér kanapéinak és a megbízhatóan működő konnektoroknak a csábítását.

Az E a maga funkcionális gigantizmusával mindig megijesztett, de az auláját általában barátságosnak találtam. A földszinti asztalok helyett mindig óriási babzsákfoteleket és sokfős kanapékat képzeltem a főlépcső mögötti holtterbe; olyan teret, ahol az ember gyermeke percekét, szüneteket és teljes előadásokat végigaludhat véletlenül.

A Q épülethez közeledve már konkrét változást képzeltem magam elé. A modern üvegfelületek által adott a fény, csak ki kell használni - a földszinti nagy térbe egy kabát- és táskazónát hiányolok rengeteg fogassal, zárható szekrényekkel. Enyhíteném a váróterem-hangulatot az aulában, telepakolnám babzsákokkal és kanapékkal (a változatosság kedvéért) és olyat teret alakítanék ki, ahol mosolyogva találkozhatnak egymással régnemlátott szaktársak. Az erkélyre pár padot tennék, hogy a négy emelettel hűvösebb levegőn is tölthessünk időt, és minden boxban szenvedő tanuló megáldanék konnektorral. Konnektorokat a népnek!

Egy egész kampusznyi séta és önszórakoztatás után megtorpantam a szokásos előadó ajtaja előtt, gyorsan feloldottam a telefonomat és elkerekedett szemmel, de magamon hihetetlenül röhögve bámultam az új emailt: "Kedves Diákok! Ma rendhagyó módon a K épületben tartjuk az órát. Várok mindenkit időben!"

Gyerekkorom zsupszkulcsa

Nagy Anna publicisztikája

T akarítás közben mindig ritka kincsekre lelek. Nem sepregetés és portörles közben, inkább amolyan „húzzuk el az ágyat, pakoljuk ki a komód összes fiókját és hajtsuk a ruhákat színek szerint a szekrénybe” jellegű takarításra gondolok. Így találtam meg a fülbevalóm hátulját, a felsőt, ami akkor vált kedvencemmé, amikor elvesztettem, és azt a Barbie babát, ami zsupszkulcsa a gyerekkoromhoz.

Félve emeltem ki Barbie-t a szekrény tetejére száműzött dobozából. A gyerekollóval megtépázott haj és az alkoholos filc tetoválások is bizonyítják, hogy

ez a baba bizony kemény éveket élt meg. Belenéztem a szemébe, és az égszínké szempár örült történeteket juttatott eszembe. 12 évesen – szabadjára engedve a fantáziámat – a babáimmal elvándorolhattam olyan világokba, amelyek távol álltak az enyémtől. Ezek az utazások szakítottak ki az unalmas valóságomból. Barbie-t a saját személyiségem ellentétével ruháztam fel, és olyan életet álmództam meg neki, amiben sikertörténetek és tragédiák váltották egymást. Akkor még nem sejtettem, hogy a szélsőséges szituációk, amiket a képzeletem szült, nagyon közel állnak a felnőtt valósághoz. Pár hete 22 éves lettem. Már nem játszok Barbie babákkal. Kaotikus történeteket is csak akkor találok ki, amikor nehezemre esik az alvás. Azonban az előttem lévő Barbie-ban és a ráhúzott történeteiben most magamat látom. A saját kezemmel vágott frizurától kezdve a minden nap új fordulaton áteső életig.

Egy könnyecsepp legurult az arcomon, a farkasszemet Barbie nyerte.

Újságírói gyakornoki program

A Műhely szerkesztősége képzéssel összekötött gyakornoki programot hirdet BME hallgató számára.

A program során a felvételt nyert hallgatók bekapcsolódnak a Műhely szerkesztőség munkájába, az újságírás szakmai fogásait a feladatok elvégzése során sajátítják el.

A felvétel folyamata:

A programra jelentkezők közül a legjobb írásokat beküldő hallgatóknak lehetőségük lesz részt venni egy szakmai délutánon, ahol ízelítőt kaphatnak a kreatív írás eszköztárból, valamint megismerkedhetnek az újságírói műfajokkal. A szakmai délután zárásaként egy írásos feladatot kell elkészíteniük a jelenlévőknek, a legjobbak felvételt nyernek a gyakornoki programba.

Jelentkezés feltétele:

- aktív BME hallgatói jogviszony

A jelentkezéskor beküldendő:

- jelentkező neve, és annak a karnak és évfolyamnak a megnevezése, amelynek aktív hallgatója
- motivációs levél (röviden írd le, hogy mi a célod a programmal)
- „egy maximum 2000 karakter hosszú írás beküldése, amelynek témája: Mi bosszantott fel a héten?

A jelentkezés határideje:

2026. március 17.

A jelentkezéseket a szabo.zsolt@bme.hu címre várjuk.

EZ • ITT • A • REKLÁM • HELYE • • • EZ • ITT • A • REKLÁM • HELYE

BMW GROUP
Gyár Debrecen

JÖVŐ. NEKÜNK. NEKED.
GYÁRTSD VELÜNK AZ ÚJ BMW iX3-AT!

bmwgroup.jobs/hu
facebook.com/bmwgroupgyardebrecen
instagram.com/bmw_group_gyar_debrecen

EZ • ITT • A • REKLÁM • HELYE • • • EZ • ITT • A • REKLÁM • HELYE

A Boschnál kibontakozhatsz.

Több mint 130 éve formálunk új piacokat és technológiákat. Ahogyan megtanultunk változni, növekedni és alkotni, úgy te is megtanulhatsz – mivel a fejlődés nem ismer határokat.

Work #LikeABosch

Téged is vár az Audi Hungaria Gyakornoki Programja!

Találkozz velük is a **Műegyetemi Állásbörzén** és tudj meg többet lehetőségeikről!

 BME K és Q épület, 16-os stand
 Március 10-11. | 10:00 - 17:00

DAY 1.

GIOWING

KIHÍVÁSOKKAL TELI, HOSSZÚTÁVÚ KARRIERLEHETŐSÉGET KERESSEL? KEZDD A KARRIERED A P&G-NÉL!

Gyártástámogató műszaki, mérnöki és logisztikai csapatainkba új munkatársakat keresünk!

A P&G-nél a jövő vezetőit keressük, akik egy dinamikusan növekvő multinacionális nagyvállalat fejlődésében szeretnének részt venni.

Készen állsz a kihívásra?

A legfontosabb küldetésünk minden dolgozónk számára, hogy az innovatív megoldásaink által és a kiváló minőségű termékeinknek köszönhetően megkönnyítsük a fogyasztóink életét.

A vezetői képesség, tulajdonosi szemlélet, tisztesség, győzni akarás és a bizalom különös szerepet játszanak mindennapjainkban. Olyan munkahelyet teremtünk, ahol az emberek szeretnek dolgozni, büszkék a munkájukra és a munkahelyükre. Szeretnénk, ha Te is inspirálnál minket páratlan ötleteiddel.

Szeretnél részese lenni csapatunknak?

Nézd meg aktuális álláshirdetéseinket a pgcareers.com oldalon.

ÉLJ A LEHETŐSÉGGEL, ALAKÍTSD TE A JÖVŐDET!

Aktuális álláslehetőségeink:

Ceva-Phylaxia
Támogatjuk a *jövő tehetségeit!*

Szakmai gyakorlat
és szakdolgozatírási lehetőség

Dolgozzunk együtt az állatok egészségéért!
4-es stand, K épület

A Ceva Mi vagyunk! #OneCeva

Együtt, az állategészségügyön túl

TAKE YOUR CODE TO NEW HORIZONS

Data powers our phones, our cars, our homes – AI, space missions, and more. At Tuxera, we specialize in data storage management and networking software. Our purpose is protecting the integrity, accessibility, and longevity of data. With customers around the world and spanning multiple industries, we take your code across all lands, into the sea, up in the air, to The Moon and beyond the solar system!

Now hiring software engineers with a passion for:

- Embedded systems
- Networking technologies
- Operating system components

Stay tuned to tuxera.com/careers for our latest openings!

Vegyél egy nap
2 kávé,
**ÉS A HARMADIKAT
hadd fizessük mi!**

Az akció egy napon belül, a BME
kampusz területén lévő büfékben,
a nyitvatartási idő alatt érvényes.

K büfé | Z büfé | R büfé | E büfé | Q büfé | I büfé

**BME
BÜFÉ**

Megtaláltad az év legpörgősebb funk-albumát

Hufnagl
Kiara interjúja

A funk és pop elemeket ötvöző, CFC – Creative Fun Creation zenekar három tagjával, Ákos-sal (ÉPK) a gitárossal, Hubával a szaxofonos-rapperrel (GPK) és Esztivel, az énekesnővel együtt hallgathattunk bele a március 25-én megjelenő Radírvégű albumukba, miközben arról meséltek, mit jelent számukra ez a projekt. A Radírvégű nemcsak új számokat ígér, hanem egy korszak lenyomatát – problémákra univerzális megoldásokat, öniróniát és jókedvet.

Ha egy egysoros ajánlást kellene írnotok az albumotokhoz, akkor mi lenne az? Kiknek és miért ajánljátok?

Ákos: Szerintem a zenénk azért különleges, mert olyan hangzásokra épít, mint például a 70-es évekbeli funky, de mégis, ahogy használjuk ezeket az elemeket, egy fiatalos, bulis zenét kapunk. Szerintem erre mindenkinek szüksége van. Már arra is volt példa, hogy kerekesszékes ember breakdancelt a zenénkre, így ez tényleg mindenkit táncra bír, még olyanokat is, akik hagyományos értelemben nem is tudnak.

Huba: Ami nekem eszembe jutott, amit szoktak is nekünk mondani, hogy a mi zenénk sokszor tud választ nyújtani. A Budai Utcazene fesztiválos fellépésünk után jött oda hozzánk egy hölgy, aki elmesélte, hogy nem is tudatosult benne, hogy erre van szüksége, de az Én megmondtam című számunkban meghallotta azt, ami megoldást jelenthet az élethelyzetében.

Eszti: Az albumunk egyfajta ráébresztés, azoknak szól, akik fel szeretnék szabadulni, akik a zenét többretekben szeretik érezni. Ez célom is a dalszövegek tekintetében, hogy legyen költői, de szókimondó, kicsit másképpen, ahogy ezt megszoktuk. A mi zenénk olyanoknak szól, akik nincsenek elkötelezve egy zenei stílushoz, mert mi tagok is sokféle zenei irányt képviselünk, ami a hangzásvilágunkban is megjelenik.

Mi az album fő üzenete?

Huba: Ezek a dalok hosszú éveken keresztül íródtak, van olyan dalunk is, ami már 5 éves. Ezeknek az éveknél a tapasztalatai és élethelyzetei vannak most megörökítve az albumban, mind egyik tag hozta, amiben éppen benne volt. Így szerintem nem egy fő üzenet van, hanem sokféle.

Eszti: A fő koncepciónk nemcsak az albumra, hanem az egész CFC-életérzésre

vonatkozik: hogy bármilyen élethelyzetben is van az ember, ha arra megfelelően könnyedén tud tekinteni, és egy picit hátralep a saját problémájától, akkor arra igenis van megoldás. A problémás helyzetek nem hátráltatnak minket, hanem erősítenek, és a tapasztalatok gazdagabbá tesznek. Általában a szöveg a felvételt és a racionalizált tapasztalatot biztosítja, míg a zene hozza a könnyedséget, felszabadulást.

Ákos: Szerintem az albumnak a zenekar felé is van egy üzenete, hogy megmutattuk, milyen szinten tudtuk kiélni a kreativitásunkat, és ez persze a hallgatóknak is lehet inspiráció. Az Én megmondtam és a Hintapalinta videóklipjének forgatása, a különböző tehetségkutatókra való felkészülés, a mély szövegek a mesés körettel, a jammelések és zeneírások mind azt mutatták, hogy nagyon odatesszük magunkat, és én erre büszke vagyok.

Milyen érzésekkel tudnátok leírni az album zenei világát?

Ákos: Az ugrálás jut eszembe, az, hogy élet van benne, szeretet és élvezet. Az az érzés, amikor koncerten játszunk a Ne gondold túl című dalunkat, és nem csak a közönség ugrál, hanem mi is, és ki hajlítjuk az orbitájából a Földet. A mai napig sem sikerült egyetlen szomorú, lassú dalt sem írunk.

Eszti: Életigenlés. Még a leglassabb dalunk, a Zsebre tettem is önironikus, feloldjuk a pusztá szenvedést. A szívhez szóló, siró trombitaszóló is tud ennél több lenni, ironikus, szinte már vicces elem.

Ákos: A trombita olyan, mint a Macskafogóból a Lusta Dick búcsúja.

Eszti: Nekem a Bud Spencer-filmek jutnak eszembe a dalainkról. Látszólag komolynak tűnnek, de valójában nem azok.

Huba: Számomra az album a koncertek érzését adja vissza, ami az egyik fő célunk volt. Például a legutóbbi BME-s koncertünknel éreztem egy ilyen mély

összefonódást a közönséggel, ezt az érzést szeretnénk átadni az album hallgatása közben is. Most válogattam össze a videókat, és esküszöm, a videó minden másodpercén csak vigyorgtam, és már azon gondolkoztam, vajon mit gondolhatnak rólam.

Mi a kedvenc szövegrészletek az albumról?

Eszti: Nekem a Zsebre tettem az első betűjétől az utolsóig ilyen egység gondolat, illetve az Én megmondtam című dalunkból az „Én megmondtam” rész.

Ákos: Nekem is a Zsebre tettem dalunkból van a kedvenc részem: „Zsebre tettem az időt, mintha a bankkártyám volna.” Az Én megmondtamból pedig: „A pultos túl jó koktél kevert.”

Huba: Az én kedvencem az Elvégre rap részéből az „I am the spirit of the lion”, mert van ezzel kapcsolatosan egy emlékem fiatalokoromból. Talán hat éves lehettem, amikor az udvarban üvöltöztem brutálisan hangosan, és minden szomszéd már kérte, hogy lehetne-e halkabban, de volt egy, aki nem leszárt, hanem azt mondta, hogy én egy kisoroszlán vagyok.

Hogyan zajlott az albumkészítés folyamata?

Huba: Nehezen, akadályokkal teli. Legfőképpen azért mondom ezt, mert az albumot kétszer is fel kellett vennünk. Elsőként mindenki felvette a stúdióban a saját sávját, és ebből raktuk össze a zenéket; ez a szokásos módszer. Viszont mi nagyon kerestük a korábban említett koncertélmény-érzést és dinamikát, ezért úgy döntöttünk, a szekciókat egyszerre fogjuk felvenni, tehát például a ritmus szekció – dob, basszusgitár és gitár – együtt, vagy a fúvósoknál szaxofon a klarinétal. Egyrészt így mindenkinek össze kellett egyeztetnie az időpontjait, másrészt, ha egyszerre veszünk fel több

hangszerrel, nagyobb a hibázási lehetőség, amit nehezebb korrigálni. Illetve azzal is kísérleteztünk, hogy otthoni home-stúdióban vagy külsős helyszínen mit, hogyan tudunk felvenni.

Eszti: Ez a módszer magának a ritmus szekciónak is baromi jól áll; egymást érezve tudják erősíteni a dramaturgiát, ami az egész számot meghatározza. Ha flow-ban, együtt lélegezve csinálják, sokkal jobban működik, mint ha külön lenne felvéve. Visszatérve a kérdéshez, az albumkészítés folyamatában mindenkinek mindent félre kellett tennie. Mindegyikünkben ott van a nagyon mély érzelmi kötődés a zenéléshez, és egy analitikus, matematikus oldal is. Ez a közös sokrétűség segített az albumkészítésben.

Ákos: Az is nagyon jó, hogy hasonlóan gondolkodunk zeneileg. Én például Hubával kapcsolatban érzem, hogy nagyon egy hullámhosszon vagyunk, és mindig hype-oljuk egymást. De ez a zenekar többi tagjára is igaz, hogy egymás ötleteire építünk; ha találunk egy közös pontot, onnan elszabadulnak az ötletek.

(**Huba:** Egyébként iszonyat sok nézeteltérés szokott lenni, de ezt jó értelemben mondom, mert látszik, hogy tényleg mindenki a legjobbat akarja kihozni; ezeket az opciókat mindig kipróbáljuk és összevetjük egymással. A számok többsége is úgy született, hogy valaki hozott egy ötletet, és arra elkezdünk jammelni, építettük együtt, és egyszer csak egymásra néztünk, hogy „Azt a rohadt!”)

Ákos: Azt bírtam a legjobban, amikor az Angyalok Szíve dalunknál elkezdtem egy kört játszani, Ádám ráfűjt, és így elszórakoztunk, nem gondoltunk arra, hogy ebből legyen egy dal. Egy fél óra múlva viszont szólt Eszti, hogy amúgy kész van rá a szöveg, én csak néztem, hogy oké, jól van, akkor van egy új számunk.

Folytatás a következő oldalon

A zeneíráson kívül mit tartotok erősségeiteknek? Volt, ami hasonlóan könnyen ment az album létrejöttének folyamatában?

Huba: Én tényleg ezt tudom kiemelni, hogy a csapat könnyen el tudja kapni a flow-t. Ha összezárnátok minket egy szobába, szerintem az első tíz percben összeraknánk egy számot, vagy legalábbis részleteket, ami egy igazi banger lehetne. A telefonomon körülbelül 300 felvétel van, ami mind CFC-s ötlet, amit majd a későbbiekben szeretnénk használni.

Ákos: Az albumhoz szerintem mindenképpen hozzátessz az a tapasztalat, amit a színpadon szereztünk. Már otthonos környezetnek érezzük, és egymással is nagyon össze vagyunk szokva. Szerintem ez egy nagyon jó társaság, és sokat ad a zenénkhez és a közös munkához is, hogy barátokká váltunk.

Eszti: Mindenki nagyon maximalista, mindenkinek az a törekvése, hogy a lehető legjobb legyen minden, mert ez a szívügye. Emiatt bár, ahogy korábban is meséltük, vannak súrlódások, de mindig megoldjuk, mert normálisan állunk egymáshoz.

Mi az, amivel nagyon megszenvedtetek? Ebből milyen tanulságokat vontatok le?

Ákos: Én ezzel nem nagyon értek egyet,

hogy egy zenésznek miért kell közösségi média tartalmakat gyártania. Ezt nehéz elfogadni és belelendülni is. Ez egy olyan plusz munka, ami a zenélésből vesz el.

Eszti: Ez a legnagyobb nehézség szerintem is, illetve az, hogy egyikünknek sincs ebben megfelelő tapasztalata, nem ismerjük eléggé a trendeket. A másik pedig, hogy nagyon elfoglaltak vagyunk, sokféle különböző dolgot csinálunk. Nyilván egy átlagos négyfős bandánál ez kevésbé okoz gondot, mint nálunk egy hétfős banda esetében.

Huba: A promóció a mumus. Nagyon kellene érteni és átgondolni, hiszen ennek is van stratégiája. Ezen kívül a zenefelvévés és a keverés is kicsit nehezebb, de szerencsére vannak a zenekarban hozzáértő emberek.

Mit üzennétek azoknak, akik szeretnének komolyabban foglalkozni a zenéléssel?

Huba: Engem mindig egy dolog hajtott, az, hogy csak csináld. Ne gondolkozz, ne csak tervezgesd, mert ha tényleg annyira szereted, akkor nem fog semmi befolyásolni.

Eszti: Teljesen egyetértek. Megszámolni se tudom, hányszor akartam már feladni a zenélést és a dalszerzést, de nem tudom megtenni. Egyszerűen ez hozzám tartozik. Nem számít, hogy kinek tetszik vagy kinek nem, bennem van ez a hajtóerő. A családom is sokszor feketé báránynak tekint, amiért a színpadon akarok lenni, mert szerintük úgysem lesz ebből semmi. Én csak egy tücsök vagyok. De én ebben érzem magam jól, ebben vagyok önmagam, ez a lételemem.

Ákos: Bennem már az egyetemválasztás előtt megfogalmazódott, hogy jó lenne zenével foglalkozni suliban is. De aztán jöttek ezek a toxikus gondolatok, hogy gondolkozzak logikusan, válasszak biztosabb szakmát. De szerintem sokkal boldogabb lennék, ha nem azt választottam volna. Úgyhogy, ha még van választási opciód, ami persze még nekem is van, akkor ne félj belevágni.

Öt dolog, amit utálok benne

Utálok, hogy a napok csak két étkezés között eltelt idő.

Egy teljesen ártalmatlan kérdés, hogy „mit egyek ma” valahogy a nap egyik legnagyobb fejtörőjévé vált. Tudatosan és választékosan étkezni nem is olyan egyszerű, mint gondolnánk és ha Pinteresten találunk valami nem túl időigényes receptet, a héten a harmadik alkalom után hamar rá lehet unni és újra jön a gondolkodás, hogy mit is kellene este vacsorázni.

#1

Iski Jázmin írása

A tipikus egyetemi problémákon túl, (mint a vizsgaidőszak vagy ügyintézés) vannak olyan apróságok is, amiket valahogy mind utálunk és összekötnek minket.

Utálok, hogy egy unalmas napba fektettem energiát.

Vannak néha napok, amikor egy fárasztó előadásra kellene bemennünk és ilyenkor kell valami motiváció, hogy elinduljunk. Egy jó ruha, egy remélt találkozás, egy pillanatnyi remény, hogy történik valami izgalmas. Aztán a félig üres teremben ülve, a motiváció sehol és az előadás is végtelennek tűnik és csak arra tudunk gondolni, hogy ennyi erővel otthon is maradhattunk volna, hogy haladjunk a teendőinkkel.

#2

Utálok, hogy közben mégis szerettem az egészszet.

Minden bosszankodás, nehézség ellenére mégis megszerethető, mert közben megtanulunk alkalmazkodni, gyorsan dönteni és néha a határainkat feszegetve fejlődünk. Rengetek értékes kapcsolatot lehet kiépíteni és a panaszkodás közben barátokra lehet találni, akik hasonlóan élnek meg az egyetemi éveiket. Talán a legidegesítőbb az egészben, hogy miközben félévente próbára tesz az egyetem, valahogy mégis pozitívan formál közben és valószínűleg ezért is kezdeném bármikor előlről az egészszet.

#5

Utálok, hogy mindig rosszkor bukkannak fel a feladatok.

A Neptun-értesítések, az ügyintézés, a váratlan adminisztrációs kihívások valahogy mindig akkor jönnek, amikor azt hisszük, hogy végre van egy kis idő fellélegezni. Hajnalban érkező üzenetek, késő esti határidők és az érzés, mintha ez mind szándékos lenne, hogy felkészüljünk a váratlan helyzetek kezelésére.

#3

Utálok, hogy csak egy egyetemista lettem a családi eseményeken.

A családi ebédeken, ünnepeken a kérdések során, amikor ránk kerül a sor, mindig ugyanazok a kérdések: Mikor lesz a diplomaosztód? Mikor írod a szakdolgozatodat? Mihez kezdesz majd, ha végzel? Mintha a személyiségünk többi része eltörpülne az iskola mellett és csak egy státusz maradna helyette: egyetemista. A válaszok pedig egyre csak rövidebbek és fáradtabbak lesznek.

#4

Munkáinkra nappali tagozatos, aktív sráruszú hallgatóként jelentkezhet sz fényképes önéletrajzzal.

WWW.MISZISZ.HU

Víziközmű szerkesztő 2 600Ft/óra

Diákmunka: 30 éve működő, stabil háttérrel rendelkező infrastruktúra-tervező irodánk csapatbővítés céljából egyetemi hallgatót keres tervezési feladatok támogatására. Ha érdekel a víziközmű tervezés világa, és szeretnél valódi projekteken dolgozni, nálunk jó helyen jársz!

Infrastruktúra tervező gyakornok 2 600 Ft/óra

Diákmunka: 30 éve működő, stabil háttérrel rendelkező infrastruktúra-tervező irodánk csapatbővítés céljából egyetemi hallgatót keres tervezési feladatok támogatására. Ha érdekel az úttervezés, a vízépités, a víziközmű tervezés vagy a forgalomtechnika világa, és szeretnél valódi projekteken dolgozni, nálunk jó helyen jársz! Építsd velünk a jövő infrastruktúráját – várjuk jelentkezésed!

React Js fejlesztő 3 000 – 4 000Ft/óra

Diákmunka: Partnerünk React Js fejlesztőt keres azonnali kezdéssel.

Konstrukciós tervező gyakornok 2 200Ft/óra

Diákmunka: Hullámpapír alapú csomagolóeszköz-gyártással foglalkozó, multinacionális partnerünk keresi új munkatársát konstrukciós tervező gyakornok munkakörbe, hosszútávú munkavégzésre. Az új gyakornok kollégát együttműködő, barátságos csapat várja.

Villamosmérnök, mechatronikai gyakornok 2 145Ft/óra

Diákmunka: Szeretnél valódi ipari környezetben fejlődni mérnökhallgatóként? Olyan lelkes diákot keresünk, aki heti 1-3 napban, rugalmas beosztással tud bekapcsolódni partnerünk szakmai feladataiba az órarendjéhez igazodva. Lehetőséged lesz PLC-vel, villamos rendszerekkel és modern tervezőeszközökkel is tapasztalatot szerezni. Ha van műszaki affinitásod és B kategóriás jogosítványod, várjuk jelentkezésed!

HR támogató irodai adminisztrációs munka 2 145Ft/óra

Diákmunka: Szerezz értékes irodai tapasztalatot tanulmányaid mellett egy rugalmas beosztással! HR-feladatokban, adminisztrációban, jelenléti ívek kezelésében és postázásban számít segítségre partnerünk heti 1-3 napban, az órarendedhez igazodva. Ha precíz vagy, szereted a rendszerezett munkát, és egy támogató csapatban dolgoznál, várjuk jelentkezésed!

Építésmérnök, statikus gyakornok 2 400Ft/óra

Diákmunka: Szeretnél tanulmányaid mellett valódi szakmai tapasztalatot szerezni? Budaörsi irodába keresünk lelkes építésmérnök vagy statikus hallgatót heti 2 napos gyakornoki együttműködésre. Partnerünknel betekintést nyerhetsz az ajánlatkészítésbe, tervek átnézésébe és az irodai működés mindennapjaiba, támogató szakmai háttérrel. Ha azonnali kezdéssel fejlődneél egy stabil, barátságos csapatban, örömmel várjuk jelentkezésed!

Laboratóriumi mosogató kisegítő 2 200Ft/óra

Diákmunka: Partnerünk keres laboratóriumi mosogató kisegítőt hosszútávra, heti 2-3 napra.

Autóraktáros 2 200Ft/óra

Diákmunka: Vállalatunk FVL osztályára keressük érdeklődő diák munkatársunk jelentkezését! De mi is az az FVL? Az FVL osztályunk (Finished Vehicle Logistics) a készautó logisztikával foglalkozik. Ha tehát érdekel a logisztika és az autók, akkor nálunk jó helyen jársz!

Sales gyakornok 2 145 Ft/óra

Diákmunka: Építs karriert már gyakornokként, jelentkezz Sales gyakornoki pozíciókra a Laurus Irodaházba! Változatos feladatok várnak, ajánlatok készítése és adminisztrálása, CRM adatbevitel, vevői egyeztetés és a sales csapat mindennapi támogatása. Ha jó a kommunikációs készséged és szereted a pörgős munkát, partnerünknel biztosan megtalálod a helyed. Ráadásul sikeres együttműködés esetén örömmel kínálnak hosszú távú, főállású lehetőséget is!

Telesales projekt asszistens 2 100Ft/óra

Diákmunka: Partnerünk, több mint 70 éves múlttal rendelkező multinacionális szállítmányozási vállalat, telesales projekthez keres kommunikatív diák munkatársat.

Projektfelöl AutoCAD ismerettel 2 500 – 2 800Ft/óra

Diákmunka: Érdekel egy műszaki fókuszú projektmunka, ahol valódi fejlesztések valósulnak meg? Kavicsbányánk beruházási projektjeiben számítunk az AutoCAD tudásodra és a műszaki szemléletedre projektfelölként. Fiatalos csapatban dolgozhatsz, és a német nyelvtudásodat is használhatod a napi egyeztetéseken. Pályakezdőként is komoly feladatokat kapsz, közben terepen és irodában is fejlődhetsz. Ha szereted a változatos munkát és hosszú távú, stabil karriert keresel, jelentkezz hozzánk!

A vágy titokzatos tárgya

Pierre Louÿs kisregénye és Luis Buñuel

azonos című filmje nyomán írta: Ódor Gergő

Pierre Louÿs 19. század végi, „A nő és a báb” című kisregényében az időződő Matteo beleszeret a fiatal Conchitába, aki addig hitegeti a férfit egy romantikus éjszaka vágyképével, míg az teljesen kifordul magából, és a kapcsolat erőszakosságba torkollik. Erről a kapcsolatról szól Luis Buñuel 1977-es filmadaptációja is, ami az eredeti történetnek egy kétélű, önleplező adaptációja. Louÿs a regényében egy ponton azt írja: „a vágy halovány tárgya.” Innen a rejtélyesebb, és mindenképpen hangzatosabb cím.

A mindenkori Matteo, (aki most fiatal) és Conchita, (aki szintén fiatal) akarja a mindenkori Conchitát és Matteot. Magabiztosan, önbizalom nélkül, térdén csúszva, harciasan, sebzetten, durván, és most is – eredmény nélkül.

Színészek:

Bari István Péter, Fehér Diána Aida, Mészöly Anna, Németh B. Kristóf, Stauróczy Vica, Szaplonczay Mária, Meglepetés vendég

Zenei vezető: Mendel Péter
Látványtervező: Bazsányi Sára
Gyakornok: Vass Camilla
A rendező munkatársa: Horváth Csilla
Rendező: ÓDOR GERGŐ

ŐSBEMUTATÓ: 2026. március 11. 19h
Szkéné Színház

További előadások: március 26. 20h

” - Ismered azt a különös Goya-képet a madridi múzeumban?
-Ami balkéz felől az első, mikor a legfelső emelet első termébe lépsz?
-Igen. Négy nő, spanyol szoknyában egy kertben kifeszít a négy sarkánál fogva egy kendőt és nevetve táncoltatnak rajta egy embernagyságú bábót.
-Fogalmam sincs.

”

www.szkené.hu • 1111 Bp. Műegyetem rkp. 3. K épület 2. emelet

Programkavalkád a BME-n

A márciusi feladványunk megfejtői között kisorsolunk
két db színházjegyet a március 26-ai

A vágy titokzatos tárgya című előadásra.
A nyereményt a SZKÉNÉ ajánlotta fel.

Ha szeretnél részt venni a sorsoláson, kövess be minket a @bmepresszo-n,
és küld el oda üzenetben a megfejtést március10-ig.
A nyertest március17-én értesítjük a nyeremény átvételéről.

		OLÜMPOSZI ISTENENEK ELEDELE	DOBN KEZD!	ELKEVERT	KAPUZÁR	ENERGIA	NEM HÁBOR- GATOTT	NEM AZI	EGRI JÓZSEF UTCA 1. EGY ÉPÜLETE	PÉLDÁS JELLEMÜ, ELSZÁNT KATONA	
	1. ----- 2.										
RIT. NŐI NÉV ----- JEGYBANK						NEM EZ!			FELMENŐ A SZÓLÓ TESZT AZ ISMERT NÉPDALBAN		
			RÓMAI 554 ----- MAGÁN- HANGZÓ					GONDOLKO- DÁST VEZETI ANGOL ENEMI			
SÁRGÁS- BARNA BÓRSZÍN						LEVEGŐ ANG. ----- BERREG				ORDÓ ----- FLÓRA EGYETLEN EGYEDE	
			MAGYAR RENDEZŐ					ANGOL KOCSEMAI ----- ÉGITESTEK KOZTI TÉR			
K.O. ----- VÉGE A BÚZNEKI			AZ OTTHON BERKEIBENI ----- HATÁROZOTT NEVELŐ			ÜL AKI IZGATOTTAN VÁRAKOZIK ----- ELÁN EGYNEMŐI					
NŐI BECENÉV				ANGOL SZAKADÁSI ----- TERMÉKFEJL EGYSZERI KÖLTSÉG					V ----- ALAPKÉPZÉS		
			TORKÁN FALATOT LEJUTTAT ----- AKTÍVAN FIGYELŐ					TÖRÖK ÚR ----- TŰZ ÁLTAL SEMMISÜL MEG			
SZLENG IGEN ----- OXIGÉN		EGÉRŰT KÖZEPE ----- MEZŐGAZ. GÉP				ÁLLÍTMÁNY PARJA ----- GONDOL					
SOVÁNY ALKATÚ					NEVER EXCEED SPEED ----- HALLGATÓI KÉPVISELET				KANYE WEST ----- USA VÁROSA RÖVIDITVE		
				INDULATSZÓ ----- EME			E./1. ----- KÉRDŐ- SZÓCSKA			BEHAJTANI TILOS TÁBLA ALAKJA ----- BME ÉPÜLET	
ANGOL VEZETÉK- NÉV											

Március 4.

A hónap egyik első kiemelt eseménye a Professzori székfoglaló (március 4., 15:00, K épület Díszterem). Az ünnepélyes alkalmon az új egyetemi tanárok mutatják be tudományos pályájuk legfontosabb eredményeit és aktuális kutatási irányait. Az esemény nemcsak hivatalos mérföldkő az oktatók életében, hanem inspiráló betekintés az egyetem tudományos műhelyeinek munkájába is. Regisztráció: <https://regisztracio.bme.hu/professzori-szekfoglalo>

Március 10-11.

A karrierépítés iránt érdeklődők számára kihagyhatatlan az 59. Műegyetemi Állásbörze (március 10-11., 10:00–17:00, K épület). A rendezvény az ország egyik legjelentősebb műszaki állásbörzéje, ahol hazai és nemzetközi vállalatok kínálnak gyakornoki és teljes álláslehetőségeket, valamint szakmai kapcsolatépítési alkalmat. Az állásbörzén a résztvevők személyesen találkozhatnak a vállalatok képviselőivel, leadhatják önéletrajzukat, és akár helyben is részt vehetnek állásinterjúkon vagy szakmai beszélgetéseken. A rendezvény emellett számos kísérőprogrammal – például céges előadásokkal, CV-tanácsadással és karrier-workshopokkal – segíti a tudatos pályatervezést és az elhelyezkedést. Itt olvashattok róla többet: <https://www.muegyetemiallasborze.hu/>

Március 5.

Este a közösségi élményeké a főszerep: a BME TOGETHER (március 5., 20:30, K épület aula) a félév egyik legnagyobb egyetemi bulijának ígérkezik. Early bird jegyek 3500 Ft-tól érhetők el, a részletek és fellépők a Facebook-eseményben találhatók: <https://fb.me/e/6ufSVyrd8>

Március 5.

Nemzetközi tapasztaltszerzésre ad lehetőséget az ATHENS Program, amelynek következő időszaka március 14–21. (A jelentkezési határidő január 21.) A program keretében a hallgatók egyhetes, intenzív kurzusokon vehetnek részt európai műszaki egyetemeken. A részvétel díjmentes, azonban az utazási és szállásköltségek a hallgatókat terhelik. Jelentkezés és kurzuslista: <https://register.athensnetwork.eu/courses>, információ: internationalrelations@bme.hu

Március 14-21.

Szabó Rita
összeállítása

Találkozzunk az 59. Műegyetemi Állásbörzén

2026. március 10-11.

BME K épület
BME Q épület

A terved itt válik valósággá.

muegyetemiallasborze.hu

 Műegyetemi Állásbörze

 [muegyetemiallasborze](https://www.instagram.com/muegyetemiallasborze)

 Műegyetemi Hallgatói Kft.